Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31247
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

illa etna dulcedo que mentem hominis inebriat dum
incipit gustare et videre quam suavis est dominus
Sitit anima ad dm quando per contemplacionem supra
se elevari et regem in decore suo videre desiderat ut vidi
ter dicat vidi dominum facie ad faciem et salva facta est
anima mea Indeum anima tunc fit quando per
mentis excessum tota in deum convertitur transire
ita ut sit penitus oblita vicaire dice possit Sive in
corpe sive extra corpus nescio deus scit Secundum
deum anima fit quando de propria voluntate non dico
in carnalibus sed nec in spiritualibus quidem animus
suo arbitrio aliquid relinquit sed totum dominio di
mittit nunquam cogitans que sua sunt sed q ihu x
ut et ipsa dice possit non veni facere voluntatem meam
In primo gradu deus intrat animam et animus redit
ad seipsum et elevat ad deum In secundo ascendit sup
seipsum et elevatur in deum In tercio elevatur animus
in deum et totus transit in ipsum In quarto gradu exit
animus preter deum et descendit sub se in seipsum In tercio
pgit ad deum sinum In primo gradu animus ingre
ditur ad seipsum in secundo tu egreditur semetipsum
In tercio pgit ad deum sinum in quarto egreditur preter
primum sinum In primo intrat ad meditacionem
In secundo ascendit ad contemplacionem In tercio
introducit in ubilacionem In quarto egreditur p
compassionem In primo itaq gradu spus ille sup
mel dulcis intrat ad animam et sua dulcedine me
briat eam ita ut heat mel et lac sub lingua sua et fiat
favus distillans labia sua Memoria hiundancie sua
vitatis eructabunt qui huiusmodi sunt eo quod ex
hiundancia cordis os loquitur Hec est prima consol
acio que abrenunciantes seculo primo recipit et in bo
no proposito solidare consuevit Hic est cibus ille celest